

rekel, da le malo je tako lepih krajev vidil kakor je naš gorenski kraj; tako krepkih ljudi na duši in telesu, kakor so Gorenci, pa celó celó malo. V taki hvali se potopi gerdo obrekovanje nekterih „touristov“, kateri „cum studio in odio“ vse černijo toliko bolj, če jim v zabavljicah njih še „sekundira“ kak ljubljansk neprijatelj domovine naše!

Iz Kamnika. Njih Veličanstvo, milostljivi Cesar Ferdinand in premila Cesarica Maria Ana so se v podeljevanji neštivilnih milih darov tudi kranjske dežele že zopet spomnili, in so k zidanju nove lokalijne cerkve sv. Neže na Selih pri Kamniku s tavžent goldinarji veliko pripomogli. Zato preveliko dobroto se ondašnje cerkveno predstojništvo Bogu in Njih Veličanstvoma drugače zahvaliti ni vedlo, kakor da se je na sv. Ane dan — v veseli god pobožne Cesarice — vsa soseska v cerkvi pri daritvi slovesne sv. maše sošla, za prevzvišenih dobrotnikov dušni in telesni blagor večnega Boga z ginjenim sercom molila in prosila, da bi se ta dobrotljivi dar enkrat v nezvenljivim vencu kakor najdražji in najžlahniši biser v nebeškem raji svetil!

Iz Ljubljane. Zopet si je domišljeval nek „Tourist“, — sedaj v „Oesterr. Ztg“ (od 11. avg. št. 181), — da bo dal Ljubljani in Krajncem eno pod nos. „Planlos in's Blaue muss der Lustreisende“ je njegov „Motto“; ker pa ni pristavil glagola „schreiben“, si ga moramo sami misliti, in po pravici. — V poterjenje tega povémo, kaj pravi med drugim o Ljubljani: „Es ist so still und finster dort, schon in der Dämmerung.“ (Tako tiho in tema je ondi že v mraku)! Gotovo so mu rojile Göthe-ve besede „Licht! mehr Licht!“ tako zlo po glavi, da mu je logika dala slovó, ali pa si je mislil, da je izvoljen, prinesiti Ljubljani in celi krajnski deželi kaj „von grosser Ventilation“, ktere tako zlo potrebujemo! Prav lepo se zahvalujemo gospodu „Bleistiftzeichner-ju“ za take „Ventilatione“; čez glavo jih že imamo v Ljubljani, kateri se z njim vred mislijo „für unfehlbar und unantastbar.“ — Tudi uboga Idrija mu je premalo „modern“ in za „seidene Gesellschaft zu unbequem zugänglich“! — Spodobilo bi se, da bi se tudi nemšk ljubljansk časnik včasi oglasil vsaj nekoliko, kadar se kakemu „Touristu“ poljubi šušmariti z našo deželo tako gerdo, kakor je pisaril oni v „Oesterr. Ztg.“ Ni ne vselej resničen arabski pregovor: „Schweigen ist Gold!“

Iz Ljubljane 22. avgusta. Danes zjutraj kmali po pêtih je grom kanonov z mestnega grada oznanil že davnej željno pričakovano novico, da se je avstrijskemu cesarstvu rodil cesarjevič naslednik. Kmali potem smo sledeči razglas Njih eksc. deželnega gospoda poglavarja brali po ulicah: „Prebivavcom ljubljanskega mesta! Po ravno zdaj prejetem telegrafnem naznanilu Njih eksc., gospoda ministra notranjih oprav, so Njih Veličanstvo Cesarica snoči 15 minut po 10. uri princa srečno rodili; prav dobro se imajo presvitla Cesarica kakor tudi novorojeni Cesarjevič. V Ljubljani 22. avgusta 1858 o pol dveh zjutraj. Gustav grof Chorinsky, c. k. poglavar.“ — Ob enajstih pred poldne je bila v stolni cerkvi slovesna sv. maša z zahvalno pesmijo, pri kateri so bili pričujoči prevzvišeni deželni poglavar z vsemi višjimi c. k. vradniki, višji gospodje vojaškega stanú, mestni predstojnik z mestnimi svetovavci in magistratnimi vradniki, vodji ljubljanskih šol z mnogimi učniki in obila množica družih ljudi vseh stanov, ki so Vsegamogočnemu hvalo dali za preveseli prigodek. Berž po cerkvenem opravilu se je vsa tukaj zbrana množica gospodov korarjev in ces. vradnikov z mestno gosposko vred podala k prevzvišenemu deželnemu poglavarju, kteremu je dvorni svetovavec gospod grof Hohenwart z nadušeno besedo razodel čutila vseh nad radostnim prigodkom, in ga prosil, naj serčne vošila naznaniti blagovoli Njih Veličanstvu presvitlemu Cesarju, kar je blagi gospod berž storiti obljubil. Potem so še enkrat šli k deželnemu gospodu poglavarju mestni odborniki in magistratni vradniki s predstojnikom gosp. Gutman-om,

kteri mu je z iskreno besedo izročil Nju c. k. Veličanstvoma poklonjene vošila mestnih prebivavcov, zapisane v lično knjigo, ktere so se tako-le glasile: „Vaše c. k. Veličanstvi! Preveselo naznanilo, da se je Vašima Veličanstvoma rodil Cesarjevič naslednik, je tudi tukajšne stanovavce navdalo z nepopisljivo radostjo. Veselemu glasu milijonov in milijonov zvestih Avstrijanov so pridružili svoj glas tudi Ljubljancanje, kateri za imenitni dar zahvalujejo Vsegamogočnega iz celega serca. Naj Vsegamogočni cesarskega sina obdaruje z obilnostjo vseh svojih milost in naj mu podelí vso moč in krepost, s kterima se odlikuje presvitla habsburška rodovina, da bode cesarjevič naslednik brez vse nezgode dorastel, kadaj nastopil slavni prestol presvitlih svojih staršev in prededov, in poglavno to mesto objemal s tisto ljubeznijo, ktere je bilo vsigdar deležno. To so iskrene želje, ktere ob tej veseli priložnosti plantijo iz sere svojemu Cesarju in gospodu in vsi cesarski rodovini vseskozi zvesto udanih prebivavcov ljubljanskega mesta, in ktere na veke ugasnile ne bodo.“ Gospod deželni poglavar so radostni obljubili, to pismo berž na Dunaj poslati. Zvečer blizo do polnoči je bilo mesto razsvitljeno, ljučica pri ljučici je gorela v vsaki hiši; kakor pa se je med cesarskimi hišami odlikoval dom prevzvišenega našega gospoda deželnega poglavarja in za tem hiša deželne sodnije, tako je med hišami mestnjanov hiša mestne gosposke obračala oči vseh memogredočih na-se, ki je bila s krasnimi transparenti in drugo bleskajočo osvečavo tako olišpana, da se je zopet tako izverstno skazala kakor lani ob nazočnosti Nju Veličanstev v Ljubljani. Tako se je končal veseli dan, kteremu „Novice“ v imenu vsega slovenskega naroda stavijo pohleven spominek v pesmi, ki stoji na čelu današnjega lista in ki jo je zložil pesnik naš gosp. Fr. Malavašič.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. Njegova c. k. visokost, novorojeni cesarjevič, je dobil pri sv. kerstu 23. t. m. imena: **Rudolf, Franc, Korel, Jožef.**

— Presvitli cesar so ukazali, da naj se odloži vélika obertnijska razstava, ktera bi imela biti prihodnje leto na Dunaju. Kdaj bo, še ni znano.

— Po cesarkem ukazu od 1. avgusta t. l. se bodo prihodnje vse globe ali kazni v dnarjih, ktere so po postavah večje ali manje izmerjene, tako v novem dnarji plačevale, kakor v starem, to je: kdor je bil obsojen na pr. 5 fl. sedanjega dnarja plačati, bo imel prihodnje tudi 5 fl. novega dnarja globe dati.

— Vsled razpisa dnarstvenega ministerstva je prepovedano, orožje in streljivo iz cesarskih dežel v Bosno pošiljati in prodajati, dokler sedanje homatije ondi ne minejo.

— Ker se je prigodilo, da so ljudjé, kterim so bile pisma izročene, da bi jih na pošto nesli, marke z njih potergali in zopet prodali, bo prihodnje pripušeno, čez marko na pismo prilepljeno zapisati besedo: franco.

Iz Moravskega. Čez štiri leta bo tavžent let, kar je prva luč keršanske vere na Moravskem zasijala, ktero sta slovanska aposteljna sv. Ciril in Metodi tje prinesla. Da bi se ta tavžentletna obletnica obhajala slovesno kolikor bo moč, se je obernil prečastitljivi olomuški nadškof na svetega Očeta papeža v Rimu, in sveti Oče so ukazali zavoljo tega, kosti imenovanih svetih slovanskih aposteljnov poiskati. Kakor stare pisma pričujejo, sta bila nek v stari cerkvi sv. Klemena v Rimu pokopana. Učenemu starinarju je to opravilo izročeno, in dvomiti se ne dá, da se bodo našle kosti.

Iz Rusije. Brat je bilo v mnogih časnikih, da se Sebastopol zopet iz svojih podertin vdiguje. Pa to ni res. Mesto in njegove orjaške terdnjave so še vedno razdjane, kakor so jih Angleži in Francozi pustili, in nič se še ni zgodilo, da bi se sledi podertije zbrisali. Komaj sto-

